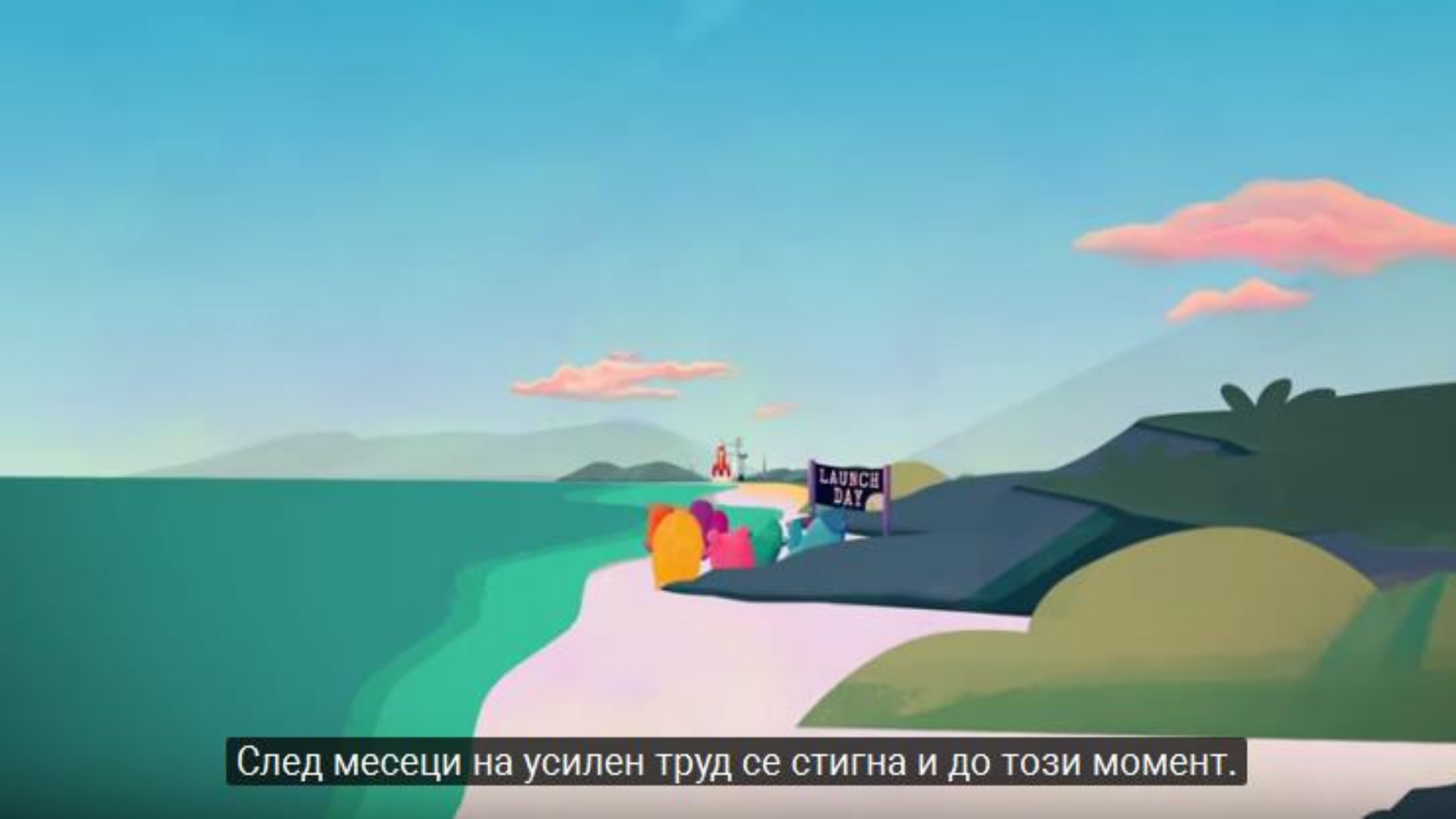

Глава 5: Моджо обединява всичко

След месеци на усилен труд се стигна и до този момент.

Днес Моджо и Кейти ще опитат най-голямото предизвикателство.

LAUNCH
DAY

LAUNCH
DAY

"Моджо, готов ли си?" - каза Кейти.

Моджо се върна към реалността.

Той едва успяваше да сдържа вълнението си, докато махаше за сбогом на тълпата и се подготвяше за излитане.

Кейти започна обратното броене: "3... 2... 1... Старт!"

Но нещата не се случиха, както бяха планирани.

"Е - каза Кейти, - поне нашите мозъци са се развили, опитвайки такова голямо предизвикателство."

"Да - каза Моджо. - Може би това предизвикателство просто беше прекалено трудно."

Разочарован, той си отиде у дома.

Същата вечер, Моджо не можеше да спре да мисли за проваленото изстрелване на ракетата.

"Какво значение има мозъкът ти да е като мускул - помисли си той, - щом като винаги завършваш с провал."

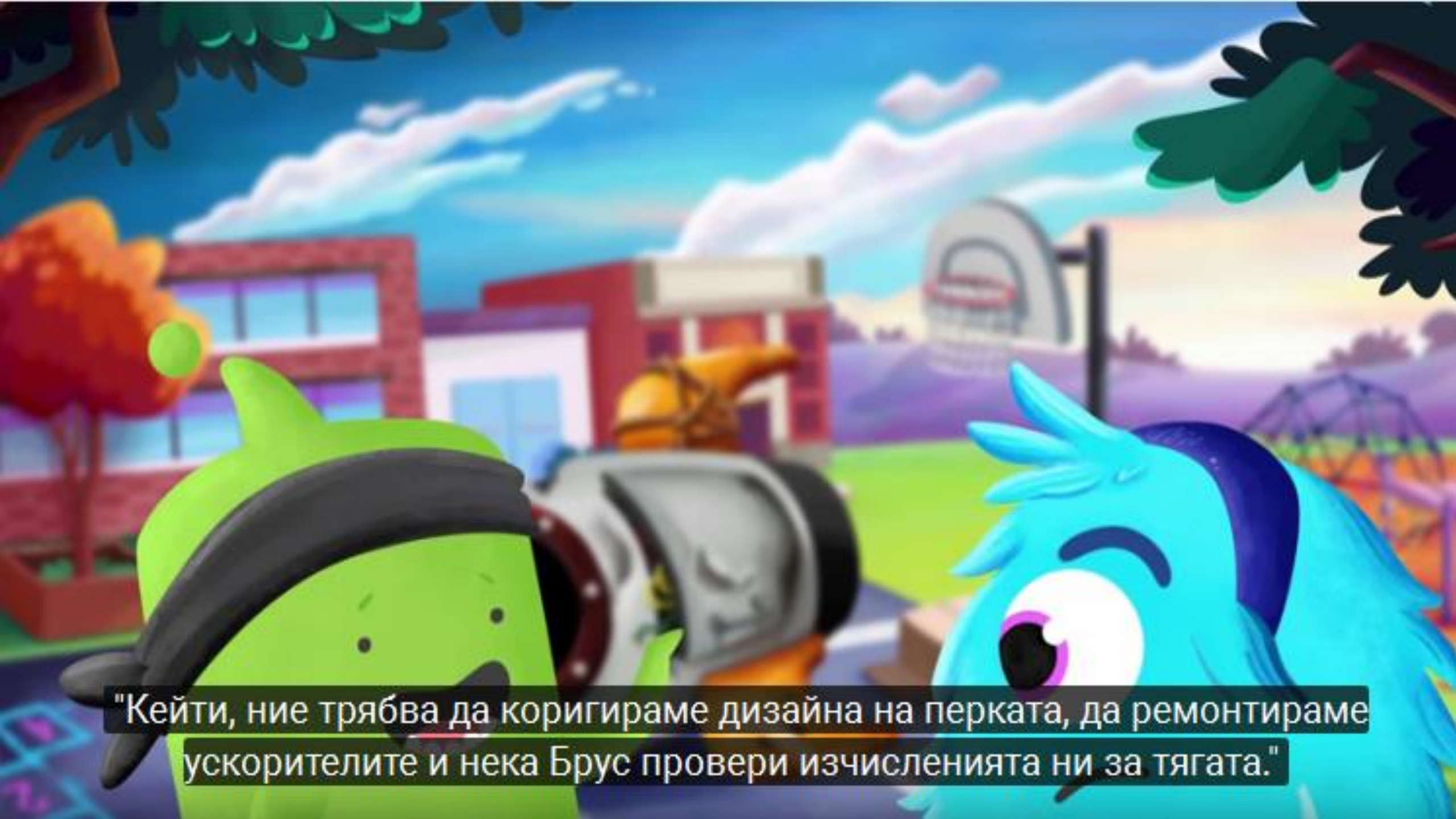
И докато търсеше смисъла на всичко това, той се унесе в сън.

Но когато Слънцето изгря на следващата сутрин,
Моджо започна да вижда нещата по друг начин.

Той хукна към училище, за да намери Кейти.

A vibrant, cartoon-style illustration of a school playground. In the foreground, two characters are shown from the chest up. On the left is a green, rounded character with a black visor and a dark red collar. On the right is a blue, fluffy character with a purple stripe on its head and a large, expressive eye. In the background, there is a red brick school building, a playground with a slide and climbing equipment, and a blue sky with white clouds. The scene is framed by green foliage at the top corners.

"Кейти, ние трябва да коригираме дизайна на перката, да ремонтираме ускорителите и нека Брус провери изчисленията ни за тягата."

"Звучи страхотно!" - каза Кейти.

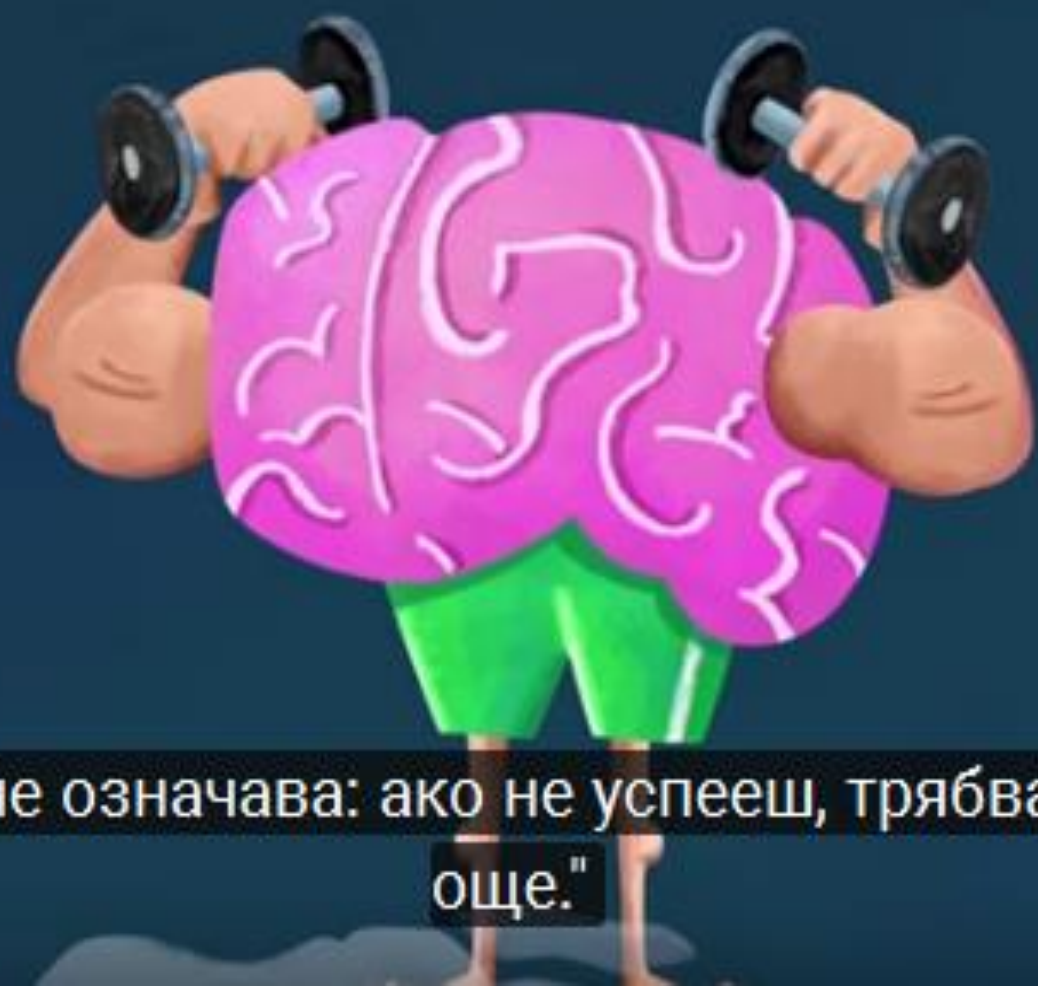
"Но, мисля, че ти каза за ракетите, че са прекалено трудни?"

A colorful cartoon scene set in a park. In the foreground, a green, rounded character with a black headband is on the left, and a blue, fluffy character with a purple stripe on its head is on the right. The blue character has a large, wide-eyed expression. In the background, there is a red brick building, a playground with a slide and a swing set, and trees with autumn foliage under a blue sky with white clouds. A subtitle at the bottom reads: "Не, не, не! Това са глупости" - каза Моджо.

"Не, не, не! Това са глупости" - каза Моджо.

"Виж, аз мислих, опитвах се да разбера, защо е от значение мозъкът ти да е като мускул."

"Първо си помислих, че означава: ако не успееш, трябва просто да порботиш още."

JUST TRY
HARDER

"Но не е достатъчно да пороботиш още."

YOU CAN DO
ANYTHING

"После си помислих, че можеш да направиш всичко, ако работиш достатъчно."

YOU CAN DO
ANYTHING

"Но не е точно това."

YOU CAN DO
ANYTHING

"Но сега си мисля, че истината е много по-проста."

CHALLENGES

"А тя е, че работата с неща, които те предизвикват, е единственият начин да се развива мозъкът ти."

CHALLENGES

"Така че, ако се научиш да обичаш предизвикателствата, ти винаги ще се развиваш и с всеки изминал ден ще ставаш малко по-добър."

"До деня, в който можеш да направиш нещо невероятно."

Кейти се усмихна.

Тя си спомни как Моджо искаше да напусне училище, защото си мислеше, че не е достатъчно умен.

Сега, той е неудържим!

Но, какво мислите?

Променил ли се е Моджо от Глава 1?

Възможно ли е всеки да се промени както Моджо?

THE END

Хм, това е наистина интересен въпрос!

ClassDojo